

Det kan selvfølgelig være et afgørende element, at disse udviklingskontrakter har et så langt forløb, så kontraktparterne ikke rigtig har overskuet, hvad det var, de gik ind i. Jeg ved ikke, om ministeren allerede nu har en fornemmelse af, hvordan sådan noget tager sig ud. Ellers er det noget af det, vi gerne vil have dokumenteret under udvalgsbehandlingen som et yderligere argument for, at det ville lægge op til ressourcespild, hvis man lagde sig fast på den model, der her foreslås.

Jeg vil så give vores uforbeholdne tilslutning til afsnittet om miljøområdet, altså den tredje pind i forslaget. Som ministeren siger, har vi noteret os, at en fjerdedel af udviklingskontrakterne allerede har med miljø at gøre, og vi har også noteret os ministerens tilsagn om at prøve at se, om der kan gøres endnu mere, og det opfatter vi altså som en slags opbakning til de aspekter, som der peges på i pind tre. Men overordnet kan vi ikke støtte forslaget.

Annette Just (FP):

Her sad jeg og var lige ved at glæde mig over, at vi nu var ved at få flertal for at afvikle alle disse udviklingsstøtteordninger, for så at sige alle har sagt, at de faktisk er modstandere af dem, og så kommer de med den ene og den anden gode grund til det og giver samtidig udtryk for, hvad de mener om dette beslutningsforslag.

Men i virkeligheden ville det konstruktive efter debatten indtil nu være at sige, at det er slet ikke det, vi skal tale om. Vi skal faktisk tale om, at der faktisk nu er enighed i hele Folketinget om at afvikle alle udviklingskontrakterne. Det forslag vil Fremskridtspartiet støtte, hvis ministeren vil fremsætte det – det vil jeg hermed garantere. Men da ministeren ikke fremsætter det lige i dag, vil jeg selvfølgelig udtale mig om det foreliggende forslag.

Dermed har jeg jo også sagt, at Fremskridtspartiet ikke går ind for udviklingskontrakter. Det har vi sagt både første og anden gang, SF fremsatte forslag om dem, men de blev jo alligevel til noget. Men vi har stemt imod dem med arme og ben, så godt vi kunne, og vi har i øvrigt også i alle debatter om dem bevist, hvor konkurrenceforvridende de i virkeligheden er.

Det er selvfølgelig glædeligt, at SF på nuværende tidspunkt også kan se, at der er noget galt med udviklingskontrakterne, og der er såmænd noget i beslutningsforslaget, som jeg er hundrede procent enig med SF i: Det kan ikke være meningen, at fordi man har en udviklingskon-

trakt, har man dermed også garanti for, at det, man får udviklet, også er solgt med det samme. Det er utrolig konkurrenceforvridende at gøre det på den måde – for at sige det med helt almindelige danske ord.

Så den del af det er jeg helt enig i: Har man fundet noget bedre i mellemtiden, er det selvfølgelig det, man skal bruge.

Men derfra at gå ind i hele opbygningen af det beslutningsforslag, som hr. Kjeld Rahbæk Møller har stillet op her, tror jeg nok vil være at gå for vidt, men jeg vil selvfølgelig i udvalget prøve at se, hvor langt vi kan komme, og om vi kan få en reel forbedring af det, som vi principielt er modstandere af.

Frank Aaen (EL):

Intentionen bag SF's forslag er vi sådan set helt enige i, nemlig at der er brug for en indsats for at nyudvikle viden og for at skabe muligheder for produktion af samfundsnyttige produkter gennem et forbedret samspil mellem offentlige myndigheder og private virksomheder. Sådan er betingelserne i det samfund, vi har, og det synes vi at man skulle udvikle og gøre noget for at skubbe til.

Men metoden, som SF foreslår, forstår vi ikke. Logikken er jo, at det offentlige skal påtage sig den samlede økonomiske risiko eller i hvert tilfælde en meget stor del af den økonomiske risiko ved et udviklingsprojekt, og at hele det eventuelle økonomiske udbytte overlades til de private virksomheder. Det synes vi er en rigtig dårlig forretning for det offentlige, og jeg tror ikke, der er nogen privat erhvervsmand, som nogen sinde ville kunne drømme om at lave sådan en aftale.

Det er vi imod, og selvfølgelig særlig i en situation, hvor erhvervslivet bestemt ikke mangler kapital, men vi tværtimod hver dag i dagbladene, i Børsen osv., kan læse, hvor godt det går, og hvor mange penge erhvervslivet har, bør man nok kunne sige til det private erhvervsliv: Vær så god selv at finde pengene!

Og den eksisterende ordning med udviklingskontrakter har jo i forvejen den svaghed, at den offentlige viden, der via en udviklingskontrakt kan bringes til kommerciel anvendelse og danne grundlag for et overskud, i forvejen ensidigt overlades til de private erhvervsdrivende. Det synes jeg også er en rigtig dårlig idé.

Så vores forslag vil være, at hvis der puttes penge og for den sags skyld viden i et fælles udviklingsprojekt, bør det ske i form af et fælles